

Adresse nævnes, Kone og Børn og det hele er prisgivet. Intet Arbejde maa han faa, lad ham kun sulte! Det er jo desværre saadan, at den frie Mand taaes ikke i den Hær, han skal berøves sin grundlovs-mæssige Ret og tvinges ind i Fagforeningen mod sin Villie. Begreber som personlig Frihed og Arbejdskraft findes nemlig ikke i Socialdemokratiets Katekismus. Alle har de at arbejde i samme Tid, for samme tarifmæssige Løn, den dygtige som den uduelige og den flittige som den dovne, altid de samme 8 Timer. Det tillades, som vi har Eksempler paa, hverken Murere eller Tømrere at arbejde 9—10 Timer om Sommeren i den bedste Tid; selv om disse Folk gerne vil det, nægtes det dem fra Overorganisationens Side; man ser hellere, at der indføres tyske Arbejdere i Stedet.

Som der ikke taaes Arbejdere, der enkeltvis staa udenfor Fagforeningen, saaledes taaes der heller ikke andre Sammenlutninger af Arbejdere. Derpaa har vi det bedste Eksempel, idet Kristeligt dansk Fællesforbund, som nu vel har bestaaet i over 25 Aar, men ikke har villet gaa ind i de samvirkende Fagforbund, stedsse er blevet bekriget og skadet efter Evne. Ja, det gik jo endog saa vidt i Esbjerg, at i de Huse, som Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund havde bygget eller arbejdet ved, blev der af det socialistiske Byraadsflertal nægtet Indlæg af Vand, Gas og Elektricitet, det vil sige, at disse Ejendomme skulde være ubeboelige. Og et endnu mere kuriøst Tilfælde kan nævnes — der vilde være meget at nævne, men jeg skal ikke komme ind paa det alt sammen —, nemlig at en Biograf blev boykottet, fordi den var blevet kalket af Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund.

Vi trænger derfor efter min Mening til en Lov, der kan sikre mod saadanne Overgreb overfor Næringsfriheden. De samvirkende Fagforbund er jo gaaet endnu langt videre sammen med Dansk Arbejdsmandsforbund i deres svulmende Magtfølelse. Jeg tænker her paa den af disse Organisationer iværksatte Blokade overfor 13 Landmænd i Kolindsund. Denne Blokade varede fra 7. November 1923 til 9. Juni 1926, altsaa over halvtredie Aar, indtil Højesteretsdommen faldt, der dømte Fagforbundene til Erstatning for den Skade

og det Tab, som disse Landmænd led ved de halvtredie Aars Blokade.

Med denne Sag rykkede det Spørgsmaal, hvorvidt Grundlovens Ord og Tilsagn om Erhvervsfrihed er andet og mere end Ord, for Alvor ind paa Livet af Landbrugs-erhvervet. Der er neppe noget, som har tiltrukket sig Landmændenes og Landboernes Opmærksomhed som netop denne Sag. Det er i og for sig ikke mærkeligt, thi det var jo et særdeles groft Indgreb, der vilde ramme Landbrugets Livsinteresser, saaledes som det arbejder. Her pressede Landarbejderforbundet og dets Ledere sig ved Artikler og Opraab i Landarbejderbladet ind i et fredeligt Forhold, som bestod mellem Landarbejdere og Landmænd, fik Arbejderne til at strejke under urigtigt Foregivende af, at de var lockouted, og søgte, med det Formaal at ramme disse Landmænd, at sætte Sundets 5000 Tdr. Land Areal under Vand, hvorved man vilde drukne Høst til en Værdi af halvanden Million Kroner. Da det nu ikke lykkedes, etablerede man en Blokade af nogle vilkaarligt valgte Gaarde, 13 i alt. Det var kun et ringe Tal af Ejendommene i Kolindsund. Hensigten var at ruinere alle disse 13 Gaardejere, drive dem fra Gaardene til Skræk og Advarsel for andre Landmænd, saaledes som man ligefrem skrev det i sine Blade; de andre Landmænd kunde saa se, hvad de havde i Vente. Og utvivlsomt vilde denne Bevægelse have taget Fart ogsaa til andre Gaarde og ført til Blokade af vore Andelsforetagender. Det Krav, man fra Organisationens Side stillede til Landmændene, var dette: Indmeldelse i Arbejdsgiverforeningen, Antagelse af de mellem den og Arbejderforbundet aftalte Tariflønninger og Pligt til fortrinsvis at antage organiserede Arbejdere, og det vilde jo i denne Forbindelse sige ganske det samme som *kun* at antage saadanne Arbejdere. Med Gennemførelsen heraf vilde Stillingen være den, at naar en Karl kom og søgte Arbejde, maatte Husbonden spørge: Er du i Fagforeningen? Sagde han saa nej, maatte Manden sige: Ja, saa maa jeg ikke antage dig. Hvis det nu var en Plads, som den paagældende Karl gerne vilde have, maatte han melde sig ind i Fagforeningen. Ja, jeg maa sige, at nogen lettere og bekvemmere Agitation for Til-